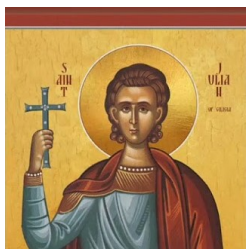

Sv. Julián, mučeník

13. marca 2022 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Sv. Julián sa narodil v meste Anazarba v Kilíkii. Jeho otec bol pohan, matka však bola pobožná kresťanka, ktorá syna svojho od útleho detstva vyučovala v spásonosnom učení Ježiša Krista. Pre svoju učenosť, nepoškvrnený

život a zvláštnu horlivosť vo viere, Julián bol už ako mladý človek, oproti vtedajšej obyčaji, vysvätený za kňaza.

Ako kňaz účinkoval učením a príkladom svojím s veľkým úspechom ku spaseniu zverenej jemu obce tak, že ho veriaci mali v najväčšej úctivosti. Avšak práve táto úcta k nenávisti povzbudila pohanov, ktorí len príležitosť a príčinu hľadali, aby zmámiť mohli nevinného Juliána. A táto príležitosť skoro sa im naskytla.

Cisár Dioklecian vydal totižto ukrutný rozkaz s tým úmyslom, aby kresťanov alebo mámením od viery alebo hroznými mukami vyhladil z povrchu zeme. V zmysle tohto rozkazu začal i miestodržiteľ Kilíkcie zúriť proti kresťanom, a pretože vedel, že hlavou kresťanov v podriadenej mu krajine je kňaz Julián, obrátil celú svoju pozornosť proti nemu, dal ho zajať a k súdu predviesť.

Ukrutný miestodržiteľ mohol sa síce už pri prvom výsluchu presvedčiť, že nezlomnú stálosť horlivého kňaza nepremôže obyčajnými prostriedkami. Predsa však dúfal, že Juliánovu stálosť podlomí dlho trvajúcim a neustálym mučením. Preto ho neodsúdil hneď na smrť, lež po celý rok dal ho vláčiť v okovách z miesta na miesto, hneď tu, hneď zase tam novému súdu ho predstaviac.

Darmo však vyhrážali sa sudcovia najukrutnejšími mukami: Julián vždy len to mal na jazyku, že verí v Pána Ježiša Krista a bohov pohanských nenávidí. Vzдор tomu pochabý miestodržiteľ klamal sa pri každom výsluchu nádejou, že svätému sa napokon nekonečné toto trýznenie, toto bolestné vláčenie z miesta na miesto, toto hanobenie a potupovanie zunuje a pod bremenom toľkých múk skôr alebo neskôr ustúpi. Ale ako zlato čím dlhšie sa v žeravom ohni topí, tým je čistejšie a skvelejšie, tak i duch nezlomného mučeníka, túžiac po nebesiach, očisťoval sa z krehkosti pozemskej, stálosť a trpezlivosť jeho narastala, horlivosť jeho sa vzťahala, takže pozdvihujúc sa vždy vyššie k Bohu, za najväčšiu česť a slávu pokladal si trpieť a umrieť za Spasiteľa Ježiša Krista.

Darmo zaslepený miestodržiteľ nazdával sa, že keď sv. mučeníka takto trápiť a ustavične do potupy uvádzať bude, tým kresťanov odstraší od vyznávania viery a pohanov naopak len k väčšej nenávisti proti nim povzbudí. Z nariadenia Božieho stal sa pravý opak. Veď ako voňavý kvietok naplňuje povetrie lúbeznou vôňou dokola, a ak nosíme ho z miesta na miesto, ide za ním lúbezná vôňa: podobne stalo sa i so sv. Juliánom, ktorý vláčený súc po celej Kilíkii, všade ohlasoval so sv. Pavlom: *«Chvála buď Bohu, ktorý mi vždy dáva víťazstvo v Kristu a vôňu známosti svojej rozširuje skrze mňa na každom mieste.»*

Zdroj: youtube.com

Miestodržiteľ uvil týmto len slávnejšiu ešte korunu sv. mučeníkovi, pretože takto svet nielen podľa počutia o jeho svätom boji zvedel, ale videl ho i na vlastné oči. Tak boli kresťania príkladom jeho posilnení vo viere, a pohania premnohí, súc prinútení obdivovať jeho stálosť a vytrvalosť, otvorili oči a poznali i prijali pravdu spasenia.

Takýmto činom stratil miestodržiteľ sám trpezlivosť prv, než by sa mu bolo podarilo otriasť a zlomiť stálosť sv. mučeníka. Zvolal teda nový súd, ktorý mal uložené ešte raz rokovať nad Juliánom. Ale keď sv. mučeník i pred týmto súdom vieru svoju stále vyznával, oborili sa naň suroví kati, ako ľúty zver, železnými hákmi trhali mu mäso z tela, lámali kosti, bili a pálili ho žeravým železom. On medzitým pri všetkých mukách vždy len to odpovedal, že verí v Ježiša Krista. Keď teda pohanský ukrutník videl, že miesto víťazstva nad svätým získa si len hanbu pred ľuďmi, začal rozmýšľať, akou smrťou by ho zo sveta dostať mohol, ktorá by bola skutočne strašne ukrutná.

I našiel spôsob. U Rimanov bola ustanovená taká pokuta smrti na otcovrahov, že sa vrchnosti ostýchali upotrebovať ju pre jej prílišnú ukrutnosť. Miestodržiteľ teda naložil, aby Julián usmrtený bol týmto spôsobom. Kati doniesli bez odkladu veľké vrece, nasypali doň piesku, vpustili ta jedovatých hadov, škorpiónov, jašterice a iné ohavné plazy, napokon hodili ta i doráňaného na celom tele Juliána a vrece zašijúc hodili do mora.

Vlny morské vyhodili časom sväté telo na breh. Kresťania ho pochovali v tichosti na ctihodnom mieste. Pozdejšie preniesli ho do mesta Antiochie a zložili v kostole, jemu ku cti vystavenom.

Modlitba

Všemohúci Bože, ktorý si slávneho mučeníka Svojho toľkou horlivosťou a stálosťou vo viere ozdobil, popraj, prosím, i mne milosti, aby som príkladom sv. Juliána povzbudený, hotový bol radšej zomrieť, než neverným stať sa Synovi Tvojmu, ktorý s Tebou a s Duchom Svätým žije a kraľuje na večné veky vekov. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-julian-mucenik/>